

øjensynligt, at man ikke ønsker at sætte Tingene paa Spidsen, og jeg tror, det er meget klogt; Situationen er ikke i nogen Henseende dertil. Odenseprogrammet lægges vel ikke ligefrem ad acta, men det skydes dog i høj Grad i Baggrunden — selvfølgelig dog ikke i den Forstand, at den højtærede Regering opgiver det, men saaledes, at jeg tror, de i Øjeblikket have besindet sig paa, at de maa nøjes med at søge at faa gennemført det deraf, som i Virkeligheden er fælles Venstrekrav, som de ogsaa kunne vente Tilslutning til fra Venstregrupperne her i Tinget. Det var den Side af Programmet, forekommer det mig, som blev accentueret i Konseilspræsidentens Programudtalelse, og jeg tror, det ogsaa bliver den Side af Programmet, vi i den Tid, vi kunne overskue, nærmest komme til at stifte Bekendtskab med her i Tinget. Hertil ville de selvfølgelig kunne vente de tidligere Regeringsgruppers Medvirken.

Jeg maa ogsaa anerkende den Udtalelse, som fremkom fra den højtærede Finansminister om Militærlovene. Det var baade en loyal og en klog Udtalelse. Det er rigtigt, at Lov er Lov, og at Loven maa respekteres, og jeg haaber og tror, at jeg har Lov til at lægge det i disse Ord, at det ikke blot er Loven efter dens rent bogstavelige Fortolkning, men at det ogsaa er Loven efter dens Aand og Mening, som det er den højtærede Regerings Agt loyalt at udføre. Hvis dette er Tilfældet, hvad jeg som sagt tror, vil det rydde væsentlige Anstødsstene af Vejen for den høje Regerings Færd og, tror jeg, forlænge dens Levetid ikke saa ganske lidt.

Jeg skal nu sige et Par Ord om den høje Regerings parlamentariske Grundlag. Vi have allerede set, at de meget strenge Krav, som stilledes til den foregaaende Regering, ere opgivne. Man har nu pludselig faaet Øjnene op for det urimelige i at anse det som et Brud paa de parlamentariske Grundsætninger, at et Ministerium sidder støttet paa den relativt stærkeste Gruppering i det folkevalgte Ting, naar der intet Flertal kan skabes efter den forhaandenværende Situation. Det var det, vi gjorde, det er det, den nuværende højtærede Regering gør, og nu erkender man, at dette er i sin gode parlamentariske Orden, hvilket man ikke har villet gøre før. Jeg haaber, at den høje Regering ogsaa vil erkende en anden Ting, nemlig, at det parlamentariske Grundlag, som Ministeriet Holstein sad paa, var et væsentlig stærkere parlamentarisk Grundlag

end det, som den nuværende Regering sidder paa. Jeg taler her udtrykkeligt om selve det parlamentariske Grundlag, ikke om Situationen, som jo i mange Maader var bleven overordentlig vanskelig for det afgaaede Ministerium, og som maaske i forskellige Henseender er lettere for det nuværende.

De tre Venstregrupper, som Ministeriet Holstein støttede sig til, havde afgjort Forsvarssagen i Fællesskab og derved ryddet til Side et væsentligt Modsætningsforhold, der bestod mellem dem, ryddet denne Sag ud af den praktiske Politik i Øjeblikket; og om de Opgaver, som nu staa for, bestaar der, saa vidt mig bekendt, ingen Uenighed mellem de tre Grupper, en saadan er i det mindste aldrig kommen til Orde. Jeg ser ikke ret, hvori der skulde have ligget nogen virkelig principiel og dybtgaaende Uenighed. Der kunde være, som der altid er indenfor enhver Regering, endog indenfor en saa udmærket samarbejdet Regering, som jeg antager den nuværende Regering er, Uenighed om den taktiske Fremgangsmaade og Hensigtsmæssigheden af dette eller hint, det kunde der ogsaa være indenfor de tre Grupper, men nogen dybtgaaende Uenighed om de foreliggende Fremtidsopgaver er der ikke dem imellem, ligesom ogsaa deres Fortid har vist, at de i alle de Spørgsmaal, som hidtil ere løste, ene undtagen Forsvarssagen, have haft væsentlig samme Betragtning og have formaaet at naa til fuld Enighed om Opgavernes Løsning, selv om saa store, dybtgribende Ting som Loven om kommunal Valgret, om Toldreformen og om forskelligt andet. Det samme kan paa ingen Maade siges om de Grupper, hvorpaa den nuværende højtærede Regering støtter sig.

Jeg vil gerne tro, at den 20 Mands Valgruppe, som er den nuværende Regerings egentlige parlamentariske Basis, er enig baade i Principperne og om Maaden, hvorpaa de skulle udføres i en overskuelig Fremtid, jeg vil i alt Fald gaa ud fra, at det er saaledes, men naar vi saa komme til det næste Led i det parlamentariske Grundlag, til det ærede socialdemokratiske Parti, se vi, at dette Led og det tredje Led, ved hvis Fællesafstemning den foregaaende Regering blev ryddet af Vejen og Betingelserne for den nuværende Regerings Dannelse tilvejebragte —, at Socialdemokratiet og 6 Mands eller 7 Mands Højregruppen, eller lad os regne med 8 Mand, vi kunne godt være flotte — spænder fra det ene politiske Yderpunkt til det an-